

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **město Pec pod Sněžkou**, se sídlem Pec pod Sněžkou 230, PSČ 542 21, zast. Mgr. Ladislavem Beránkem, advokátem se sídlem AK v Trutnově, Palackého 508, PSČ 541 01, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, Staroměstské náměstí 6, Praha 1, PSČ 110 15, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. ledna 2015, č.j.: MMR-44221/2014-81-1,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení vedeného o žalobě před Krajským soudem v Hradci Králové.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení vedeného o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 6. 2015, č. j. 30 A 15/2015-65, před Nejvyšším správním soudem.**

O d ů v o d n ě n í :

Předně třeba uvést, že se krajský soud danou věcí již zabýval v rozsudku ze dne 25. 6. 2015, č. j. 30A 15/2015-65, a to v intencích tehdejší judikatury. Již v něm

podrobně rozvedl obsah žaloby, jakož i důvody, které jej k rozhodnutí vedly. Na základě kasační stížnosti Ministerstva pro místní rozvoj však byl uvedený rozsudek krajského soudu zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2016, č. j. 10 As 171/2015-40, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. V něm se musel krajský soud znovu vypořádat s otázkou, zda byl žalobce účastníkem řízení v proběhlém přezkumném řízení a zda mu v něm příslušelo právo podat odvolání, konkrétně proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. října 2014, č. j.: 2604/UP/2014/Ji-14. Tedy proti rozhodnutí, jímž tento orgán zrušil v přezkumném řízení vedeném podle § 94 a násl. správního řádu, v rozsahu v něm vymezeném, opatření obecné povahy č. j. 1252/11/Tom - Územní plán Pec pod Sněžkou, vydané zastupitelstvem města Pec pod Sněžkou usnesením pod bodem č. 6 ze dne 13. prosince 2011, s datem nabytí účinnosti dne 31. prosince 2011 (dále jen „opatření obecné povahy“ nebo „územní plán“). Žalobce totiž proti němu odvolání podal a žalovaný (Ministerstvo pro místní rozvoj) je rozhodnutím ze dne 19. ledna 2015, č. j.: MMR-44221/2014-81-1, zamítl podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 174 odst. 1 správního řádu, jako nepřipustné. Žalovaný totiž dovodil, že v řízení ve věci vydání opatření obecné povahy, resp. pořizování a vydávání územního plánu, existují pouze dotčené osoby dle § 172 odst. 4, 5 správního řádu, nikoli účastníci řízení.

Jak již uvedeno výše, proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu. Její obsah lze vzhledem k předchozímu přezkumnému řízení a citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu, při zachování její podstaty, zúžit na žalobní tvrzení, podle kterého žalobce byl účastníkem přezkumného řízení a náleželo mu právo podat proti citovanému rozhodnutí krajského úřadu odvolání. Jinými slovy, jde o to, zda je obec v takovém přezkumném řízení, jehož předmětem je územní plán této obce, jeho účastnicí. Krajský soud přisvědčil žalobci v tomto směru v rozsudku ze dne 25. 6. 2015, č. j. 30A 15/2015-65, ten však byl následně zrušen zmíněným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2016, č. j. 10 As 171/2015-40. Věcí se proto zabýval znovu, přičemž protože podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), je krajský soud vázán důvody uvedenými ve zrušujícím rozsudku, musel vyjít z jeho obsahu a právních závěrů v něm uvedených.

Nejvyšší správní soud zrušil předchozí rozsudek krajského soudu s následujícím odůvodněním (dále viz citace z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2016, č. j. 10 As 171/2015-40):

„Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) přípustná. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán. Stěžovatel tedy napadá nesprávné posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] týkající se účastenství obce v přezkumném řízení, jehož předmětem je územní plán této obce.

Touto otázkou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 27. 7. 2016, čj. 5 As 85/2015-36. V jeho odůvodnění byla nejprve podrobně rozebrána zvláštní povaha opatření obecné povahy, které obecně představuje správní akt smíšené povahy s konkrétně určeným předmětem regulace a obecně vymezeným okruhem adresátů. Dále se rozšířený senát zabýval tím, v jaké míře se při jeho přezkumu aplikují § 94 a násl. správního řádu, tedy zda lze vůbec hovořit o správním řízení v obecném významu,

zda má nějaké účastníky a co je vlastně jeho výsledkem – zda opět opatření obecné povahy, či rozhodnutí ve smyslu § 9 a § 67 správního řádu. K této otázce uvedl, že „[n]ení-li přezkoumávaný akt úkonem vztahujícím se ke konkrétním adresátům, nemůže být ani jeho zrušení (změna - nejde-li o územní plán) v přezkumném řízení úkonem, který by se ke konkrétním adresátům vztahoval, a to i přes jeho formální označení za „rozhodnutí“ a navázání jeho účinků na „právní moc. ... Pojmově proto nemůže mít přezkum územního plánu podobu správního řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí dle § 67 správního řádu“.

Zvláštní povaha opatření obecné povahy jakožto přezkoumávaného aktu vylučuje, aby se přezkum územního plánu vedl shodným způsobem jako běžné přezkumné řízení. Některá ustanovení druhé části správního řádu včetně § 95 odst. 4 správního řádu na tento postup vůbec aplikovat nelze. Rozšířený senát odkázal na materiální pojetí opatření obecné povahy s tím, že při jeho respektování je nutné na výsledek přezkumu územního plánu pohlížet opět jako na opatření obecné povahy. Krajský úřad jakožto dozorčí orgán nemá oprávnění územní plán měnit, může jej pouze za splnění zákonem stanovených podmínek zrušit.

Zrušením územního plánu dochází k deregulaci konkrétního území a s tím spojené podstatné změně právního režimu pozemků v obci, což znamená podstatný zásah do práv obce a dalších osob. Není však možné dovodit, že by obec v přezkumném řízení byla jediným účastníkem řízení, s právem podat proti výsledku přezkumu odvolání. K možnosti obrany obce a dalších osob v průběhu přezkumného řízení a proti jeho výsledku rozšířený senát uvedl: „Výklad, dle kterého nemá obec žádnou možnost do přezkumu jí vydaného opatření obecné povahy zasahovat, není udržitelný. Ačkoliv obec neměla ani při vydávání a schvalování územního plánu postavení dotčené osoby, musí mít vzhledem k povaze zásahu výkonné moci do ústavně zaručeného práva na samosprávu možnost aktivně do tohoto „řízení“ vstoupit a případně se proti tomuto zásahu státní moci bránit. Neznačená to však, že má natolik jiné či silnější postavení než např. vlastníci dotčených nemovitostí, a svědčí jí proto zvláštní privilegované postavení. Obci musí být za přiměřeného použití § 172 odst. 5 správního řádu přiznáno postavení dotčené osoby s právem podat v přezkumném řízení proti návrhu výsledného aktu námitku. S ohledem na skutečnost, že územní plán může být zrušen pouze pro rozpor se zákonem, může obec účinně namítat, že územní plán či jemu předcházející řízení byly se zákonem zcela souladné a ke zrušení územního plánu není zákonný důvod. Za přiměřeného použití § 94 odst. 4 správního řádu může také namítat, že územní plán byl sice vydán v rozporu s právem, avšak újma, která obci jeho případným zrušením vznikne, je nepoměrně větší než újma, která v důsledku porušení zákona vznikla jinému, nebo veřejnému zájmu.“

Obec má tedy právo uplatnit v přezkumném řízení své námitky. Tomuto právu odpovídají povinnosti dozorčího orgánu, který je za analogického použití § 172 správního řádu povinen oznámit na své úřední desce zahájení přezkumného řízení i návrh výsledného rozhodnutí formou veřejné vyhlášky. Podle rozšířeného senátu „[d]nem zveřejnění návrhu výsledného „rozhodnutí“ je den, kdy byl návrh zveřejněn veřejnou vyhláškou za splnění podmínek stanovených v § 25 správního řádu. Podmínkou platného zveřejnění je, aby byl návrh zveřejněn též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Součástí veřejné vyhlášky musí být i výzva pro dotčené osoby, aby k návrhu na zrušení územního plánu podávaly připomínky či námitky (srov. § 172 odst. 4 a 5 správního řádu). Dozorčí orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, o námitkách je povinen rozhodnout jednotlivě. Odůvodněné rozhodnutí o námitkách je součástí výsledného aktu (výsledku přezkumu, viz § 172 odst. 5 správního řádu).

Výsledné „rozhodnutí o zrušení územního plánu“ oznámí dozorčí orgán postupem dle § 173 odst. 1 správního řádu a účinky nastanou za přiměřeného použití § 73 odst. 1 správního řádu jeho oznámením. Proti tomuto výsledku přezkoumání pak mohou dotčené osoby obdobně jako obec podat návrh na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a s. ř. s., pokud splňují podmínky pro aktivní procesní legitimaci, jak byly vyloženy v judikatuře rozšířeného senátu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, č. 1910/2009 Sb. NSS), a to ve lhůtě počítané od okamžiku jeho oznámení.“

Výše uvedenou argumentaci rozšířeného senátu lze tedy shrnout tak, že správní akt, kterým se v přezkumném řízení provedeném dle § 174 odst. 2 správního řádu ruší územní plán obce, je třeba pokládat za opatření obecné povahy. Obec, jejíž územní plán byl zrušen, není účastníkem přezkumného řízení a nemá právo podat proti výsledku přezkumu odvolání. Za přiměřeného použití § 172 odst. 5 správního řádu však má postavení dotčené osoby s právem podat v přezkumném řízení proti návrhu výsledného aktu námitky, případně napadnout postup krajského úřadu v přezkumném řízení návrhem na zrušení jím vydaného opatření dle § 101a s. ř. s.“

Odpověď na uvedenou právní otázku, zda má obec (město) v přezkumném řízení, jehož předmětem je její územní plán, postavení účastníka řízení, s právem podat proti jeho výsledku (rozhodnutí) odvolání, vyplývá z výše uvedeného posledního odstavce citované rozsudku Nejvyššího správního soudu, označeného v jeho odůvodnění jako bod č. 13. Žalobci – městu Pec pod Sněžkou – takové právo v dané věci nepříslušelo, a proto odmítli-li žalovaný jeho odvolání v žalovaném rozhodnutí jako nepřipustné, nepochybil. Jediným jeho relevantním prostředkem obrany proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. října 2014, č. j.: 2604/UP/2014/Ji-14, byl postup dle § 101a s.ř.s., tedy podání návrhu na jeho zrušení u nadepsaného krajského soudu.

Vzhledem k výše uvedenému proto krajský soud uzavřel, že žaloba je nedůvodná, a proto ji ve výroku I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalobce nebyl úspěšný ve věci, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a pokud jde o žalovaného, nebylo zjištěno, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz § 60 odst. 1 s.ř.s.). Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o nákladech řízení vedeného před krajským soudem ve výroku II. a o nákladech řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem ve výroku III. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. červen 2017

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. P.